

Bys Grundejere ønsker i dette Anliggende. Efter dette Udlaft burde en ny permanent Stationsbygning lægges saa nær ved den egentlige By som mulig, og Flytningen maatte ikke medføre nogen væsentlig Forrykning af Ejendoms-, Prioritets- og Næringsforholdene i Esbjerg. Begge disse Ønsker vilde formentlig blive opfyldte, saafremt Stationsbygningen blev lagt lige for Kongensgade og paa den vestre Side af Stationspladsen. Den vil da ligge midt for Byen og 750 Alen nærmere ved Byen og Havnen end nu. Den dertil fornødne Udvidelse af Stationspladsen vil let kunne ske ved Indtagelse af et nu ubebygget Terræn, Matr. Nr. 2 c. æ., ud til Havet og medføre forholdsvis ringe Udgift. I et Punkt stemme Andragenderne Nr. 75 og Nr. 82 overens, nemlig i, at der ikke længere i Esbjerg By næres noget Ønske om at faa Banegaarden flyttet ned til Havnen.

Udvalget gør ingen Indstilling.

83. Fra Gaardejer S. Jørgensen af Brenore, Taps Sogn, om Erstatning for Tab ved Landgrænsens Afspærring paa Grund af Kolera og Mund- og Klovshygge. (Indbragt den 23de Februar, 1894 af Folketingsmanden for Vejle Amts 6te Valgkreds, Paulin).

Fra Andragerens Ejendom blev der ved Grænsereguleringen frafaaret ca. 76 Tdr. Land, som ligge paa den fiesvigiske Side af Grænsen. Af de samme Grunde, som anførte i Andragendet under Nr. 79, beder han Regering og Rigsdag om, at det ham forvoldte Tab, 537 Kr., maa blive ham erstattet af Statskassen. Beløbet udkommer saaledes: Dyrlegeesterhye 20 Kr., for at faa Kornet høstet og opsat i Høbe 97 Kr., Tab ved at være en Tid affaaret fra at komme til sin bedste Græsmark anslaaes til 50 Ø. daglig pr. Ko (Indløb af Kraftfoder m. m.) 420 Kr.

Udvalget formener, at det vil være af Betydning for Sagens Bedømmelse at faa oplyst, hvorvidt Andrageren ejede den paagældende Ejendom, da Grænsereguleringen fandt Sted, og foreslaar derfor Andragendet henvist til Indenrigsministerens Undersøgelse.

84. Fra 1,505 akademiske Borgere om, at den forfaste Bevilling til af Kommunitetets Midler at lade opføre et Gymnastikhus for Studenterne ved Kjøbenhavns Universitet maa blive genoptaget ved Finanslovsforslagets 3dje Behandling. (Indbragt den 23de Februar 1894 af Folketingsmanden for Kjøbenhavns 4de Valgkreds, Scharling).

Andragerne fremhæve den store Betydning, det nævnte Forslags Gennemførelse vilde have for den studerende Ungdom og særlig for det i de sidste Aar stedse tiltagende Antal af ubemidlede Studenter fra alle Landets Egne. Idet de haabe, at Regering og Rigsdag vilde stille sig velvilligt over for den samlede akademiske Ungdoms første Henvendelse til Lovgivningsmagten, henlede de særlig Opmærksomheden paa, at Udgifterne til Gymnastikhusets Opførelse ere foreslaaede afholdte af Kommunitetets Midler, et Fond, der særlig er bestemt til at anvendes til Bedste for den studerende Ungdom, for hvem Gymnastikken, hvis Betydning nu indrømmes af alle, er af ganske speciel Bigtighed paa Grund af det med Studierne følgende stillesiddende Arbejde, ligesom akademiske Borgere, der ere gymnastisk udviklede, derved senere i Livet vilde kunne virke til Gavn for Gymnastikken i hele Landet, at alle Landets Højskoler, der jo nyde Understøttelse af Staten, for længst have været i Stand til at meddele deres Elever Undervisning ogjaa i Gymnastik i dertil indrettede Lokaler, hvorfor det synes naturligt, at Landets første Højskole ligeledes sættes i Stand til at sørge for sine studerendes legemlige Udvikling, at Statens andre højere Undervisningsanstalter (Seminarier) alle have optaget Gymnastikken som Led i Elevernes Uddannelse, og at Forholdene i vore Nabolande vise Berettigelsen af Henstillingen, saa at det var i høj Grad ønskeligt, om Danmark i den Henseende ikke kom til at staa tilbage. I Henhold hertil bede de om, at Bevillingen til af Kommunitetets Midler at lade opføre